

סוג הבחינה: א. בגרות לנבחני משנה
ב. בגרות לנבחנים אקסטרניים
מועד הבחינה: קיץ תש"ע, 2010
מספר השאלון: 205,001102

תנ"ך

יחידת הלימוד החמישית

הוראות לנבחן

- א. משך הבחינה: שעה ורבע.
- ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.
פרק ראשון	–	(26x2)	–	52	נקודות
פרק שני	–	(16x3)	–	48	נקודות
סה"כ	–		–	100	נקודות
- ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום. מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.
- ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד. (2) התרכז בנושא. בסס את דבריך על הכתוב.
- הערה: בקטעים המצולמים מן התנ"ך בא השם המפורש בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב כטייטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טייטה" בראש כל עמוד טייטה. רישום טייטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

השאלות

פרק ראשון (52 נקודות)

ענה על שתיים מהשאלות 1-3 (לכל שאלה — 26 נקודות).

1. סיפורי האבות

קרא בראשית, י"ג.

א ויַעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא
 ב וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר-לּוֹ וְלוֹט עַמּוֹ הַנִּגְבָּה: וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד
 ג בַּמִּקְנֶה בְּכֶסֶף וּבְזָהָב: וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד-בֵּית-אֵל עַד-
 ד הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-הָיָה שֵׁם אֱהֱלָה בְּתַחֲלָה בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעֵי:
 ה אֶל-מָקוֹם הַמּוֹצֵחַ אֲשֶׁר-עָשָׂה שֵׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שֵׁם
 ו אַבְרָם בְּשֵׁם ה': וְגַם-לְלוֹט הֵחֵלֵךְ אֶת-אַבְרָם הִיָּה עֹאד
 ז וּבָקָר וְאֱהֱלִים: וְלֹא-נָשָׂא אַתָּם הָאָרֶץ לְשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי-הָיָה
 ח רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לְשֶׁבֶת יַחְדָּו: וַיְהִי-דֹיֵב בֵּין רְעֵי מִקְנֵה-
 ט אַבְרָם וּבֵין רְעֵי מִקְנֵה-לוֹט וַהֲפָנְעוּ וַהֲפָדוּ אִזּוּ יָשֵׁב בְּאֶרֶץ:
 י וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-לוֹט אֵל-נָא תְהִי מְדֻבָּה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין
 יא רְעֵי וּבֵין רְעֵיךָ כִּי-אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ: הֲלֹא כָל-הָאָרֶץ
 יב לְפָנֶיךָ הִפְרָד נָא מֵעַלִי אִם-הַשְׂמָאל וְאִימָנָה וְאִם-הַיְמִין
 יג וְאִם-מֵאִילָה: וַיִּשְׂא-לוֹט אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-כָּל-כְּפַר הַיַּרְדֵּן
 יד כִּי כָלָה מִשְׁקָה לְפָנָיו שַׁחַת ה': אֶת-סֹדֶם וְאֶת-עַמּוֹרָה כְּגַד
 טו ה': בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַכָּה עָרָה: וַיִּבְחַר-לוֹ לוֹט אֶת כָּל-כְּפַר
 טז הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָם וַיִּפְרְדוּ אִישׁ מֵעַל אַחִיו: אַבְרָם יָשֵׁב
 טז בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן וְלוֹט יָשֵׁב בְּעָרֵי הַכְּפָר וַיֵּאֱהָל עַד-סֹדֶם: וְאֲנָשֵׁי
 טז סֹדֶם רְעִים וַחֲטָאִים ל': ה': מְאֹד: וְה': אָמַר אֶל-אַבְרָם
 טז אַחֲרֵי הַפְּרֹד-לוֹט מֵעַמּוֹ שָׂא-נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן-הַמָּקוֹם
 טז אֲשֶׁר-אַתָּה שָׂם עֵפְנָה וְנִגְבָּה וְקֹדְמָה וַיִּמָּה: כִּי אֶת-כָּל-
 טז הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֲתַנְנֶה וְלוֹדְעֶךָ עַד-עוֹלָם:
 טז וְשָׂמְתִי אֶת-זִרְעֶךָ כְּעַפְרַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר וְאִם-יִוָּבֵל אִישׁ לְמִנּוֹת
 טז אֶת-עַפְרַת הָאָרֶץ גַּם-זִרְעֶךָ יִמָּנָה: מִזֶּם הַתְּהִלֶּךָ בְּאֶרֶץ לְאֹדְמָה
 טז וְלִדְחָבָה כִּי לְךָ אֲתַנְנֶה: וַיֵּאֱהָל אַבְרָם וַיָּבֵא וַיִּשֶׁב בְּאֵלֶי
 טז מִמְדָּא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיְבָרֶשׁ מִזְבֵּחַ ל': ה':

(שים לב: סעיפי השאלה בעמוד הבא.)

א. בבראשית, י"ב, 5 כתוב: "ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו"; ובפסוק 1 בפרק י"ג שלפניך כתוב: "ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה".

נחמה ליבוביץ כותבת על פסוקים אלה:

"לא כהליכתו [של לוט] מחרן לארץ, כן חזרתו ממצרים לארץ... אין סדר המילים בפסוק דבר שבמקרה. קרבה וריחוק... כבוד וזלזול, כל זה מתבטא... על ידי רמיזות קלות בהבדלי סגנון דקים, שאמצעי אחד מהם – סדר המילים שבפסוק".
(ני ליבוביץ, **עיונים בספר בראשית**)

(1) מהו השוני בסדר המילים בשני הפסוקים? בסס את דבריך על הכתוב.
(6 נקודות)

(2) לפי הפירוש של נחמה ליבוביץ, על מה שוני זה יכול ללמד? (6 נקודות)

ב. בקטע שלפניך מסופר שלוט בחר לשבת בכיכר הירדן ואברם התיישב בארץ כנען.

(1) מה גרם ללוט לבחור בכיכר הירדן? בסס את דבריך על הכתוב.
(6 נקודות)

(2) הכתוב רומז שהבחירה של לוט הייתה מוטעית, ואילו ישיבת אברם בארץ כנען מתוארת באופן חיובי.

בסס טענה זו על רמיזה אחת בנוגע לבחירה של לוט, ואמירה חיובית אחת בנוגע להתיישבות של אברם, והסבר כל אחת מהן. (8 נקודות)

2. סיפורי אבות

א. לדברי אוריאל סימון (במאמרו "גירוש ישמעאל – העקדה שקדמה לעקדת יצחק"),

יש דמיון בין המסופר ב**בראשית**, כ"א, 9-21 למסופר ב**בראשית**, כ"ב, 1-19.

ציין והסבר שלושה פרטים דומים בין שני הסיפורים, שבאמצעותם סימון מבסס את טענתו. (18 נקודות)

ב. ציין שני דברים שאפשר ללמוד מן הדמיון בין שני הסיפורים, לדעת סימון.

(8 נקודות)

3. מעמד האישה

קרא דברים, כ"ב, 22.

בַּיּוֹמָא אִישׁ שָׁכַב וְעִסְאִשָּׁה בְּעֶלְתָּ כִּב
 בַּעַל וּמָתוּ גַם שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשָּׁכַב עִסְאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעֶרְתָּ
 הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל:

א. קרא גם את חוק חמורבי 129 שלפניך:

"כי תיתפס אשת איש שוכבת עם גבר אחר, יאסרו (יקשרו) אותם, וישליכום אל המים. אם בעל האישה החיה את אשתו (לא הרגה), המלך את עבדו (הנואף) יחיה".

(1) מהו העונש על ניאוף לפי הפסוק מדברים? מהו העונש על ניאוף לפי חוק חמורבי 129, ומהי ההסתייגות ממנו? (8 נקודות)

(2) יש הטוענים כי על פי תפיסת המקרא, ניאוף עם אישה בעולת בעל הוא עברה דתית, ואילו במזרח הקדום הניאוף נתפס כעברה מתחום המשפט האזרחי. הוכח שבחוק חמורבי שלפניך הניאוף הוא עברה מתחום המשפט האזרחי. (8 נקודות)

ב. לדברי ש"א ליונשטם (במאמרו "דין הניאוף ודין הרצח במשפט המקרא ובמשפט המסופוטמי"), הכתוב במשלי, ו', 32-35 מלמד שלבעל של האישה הנואפת הייתה זכות הכרעה בנוגע לעונש שלה.

הסבר את טענת ליונשטם בעזרת הפסוקים ממשלי. (10 נקודות)

/המשך בעמוד 5/

שים לב: המשך הבחינה בעמוד הבא.

/המשך בעמוד 6/

פרק שני (48 נקודות)

ענה על שלוש מהשאלות 4-8 (לכל שאלה — 16 נקודות).

4. סיפורי האבות

קרא בראשית, ל', 1-24.

א וַתֵּרָא רָחֵל כִּי לֹא יֵלְדָה לְיַעֲקֹב וַתִּקְנֶה רָחֵל בְּאֶחָתָהּ
 ב וַתֹּאמֶר אֶל-יַעֲקֹב הִבְהִילֵי בָנִים וְאִם-אֵין מִתָּה אֲנֹכִי: וַיַּחֲדֶ-
 ג אף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הִתַּחַת אֱלֹהִים אֲנֹכִי אֲשֶׁר-מָנַע מִמֶּךָ
 ד פְּרִי-בֶטֶן: וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בֹלָהָה בָּא אֵלַיהָ וַתֵּלֶד עָלַי-
 ה בְּרָכִי וְאֲבִנָּה גַם-אֲנֹכִי מִמֶּנָּה: וַתִּתְּרֶלּוּ אֶת-בֹּלָהָה שִׁפְחָתָהּ
 ו ז לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלַיהָ יַעֲקֹב: וַתֵּהָרֶ בֹּלָהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן:
 ח וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֻלִי וַיִּתֶּן-לִי בֶן עָלַי-
 ט בֶּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן: וַתֵּהָרֶ עוֹד וַתֵּלֶד בֹּלָהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֶּן
 י שְׁנֵי לְיַעֲקֹב: וַתֹּאמֶר רָחֵל נִפְתָּלוּ אֱלֹהִים וְנִפְתַּלְתִּי עִם-
 יא אַחָתִי גַם-יִכְלָתִי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי: וַתֵּרָא לְאִהָּ כִּי עָמְדָה
 יב מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת-זֹלְפָה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה:
 יג וַתֵּלֶד זֹלְפָה שִׁפְחַת לְאִהָּ לְיַעֲקֹב בֶּן: וַתֹּאמֶר לְאִהָּ בְּגֵד
 יד וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ גָד: וַתֵּלֶד זֹלְפָה שִׁפְחַת לְאִהָּ בֶּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב:
 טו וַתֹּאמֶר לְאִהָּ בְּאֲשְׁרֵי כִּי אֲשְׁרוּנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
 טז אֲשֶׁר: וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קִצְרֵי-חַטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה
 טז וַיָּבֵא אֹתָם אֶל-לְאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל-לְאָה תִּנְיֶנָּה לִי
 טז מִדוּדָאֵי בְּנֶךָ: וַתֹּאמֶר לָהּ הֲמַעַט קָחְתְּךָ אֶת-אִישִׁי וְלָקַחְתְּ
 טז גַּם אֶת-דוּדָאֵי בְנֵי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה
 טז תַּחַת דוּדָאֵי בְּנֶךָ: וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן-הַשָּׂדֶה בַּעֲרָב וַתִּצָּא לְאִהָּ
 טז לְקָרְאָתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׁכַח שְׂכָרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְנֵי
 טז וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הוּא: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל-לְאָה וַתֵּהָרֶ
 טז וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן חַמִּישִׁי:

בא ג

יח ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
 יט אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: ותהר עוד
 כ לאה ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר לאה זבדני אלהים ואתי
 זבד טוב הפעם זבלני אישי כילדתי לו ששה בנים ותקרא
 כא את שמו זבולון: ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה:
 כב ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
 כג רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי:
 כד ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף ה' לי בן אחר:

- א. (1) בקטע שלפניך באה לידי ביטוי הקנאה ההדדית בין לאה לרחל.
 הבא מהקטע דוגמה אחת לקנאה של לאה ודוגמה אחת לקנאה של רחל,
 והסבר כל דוגמה. (6 נקודות)
- (2) בקטע שלפניך יש משפטים המזכירים את חלקו של האל בפריון האדם.
 ציין שני משפטים כאלה, והסבר כל אחד מהם. (4 נקודות)
- ב. הסבר מדרש שם אחד בפסוקים 18-20, ומדרש שם אחד בפסוקים 23-24.
 הסבר מה תורם כל אחד ממדרשי השם להבנת עולמן הפנימי של שתי הנשים.
 (6 נקודות)

5. סיפורי האבות

לדברי ר' אהרוני (במאמרו "על שלושה סיפורים דומים בספר בראשית"), שלושה סיפורים
 בבראשית: י"ב, 10-20; כ'; כ"ו, 1-11 הם ציוני דרך בהתפתחות החשיבה הדתית-מוסרית
 בישראל.

- א. לדעת אהרוני, בראשית, י"ב, 10-20 הוא הסיפור הקדום ביותר, סיפור שאינו מונחה
 כלל על ידי שיקולים דתיים ומוסריים.
 הבא מקטע זה שלוש הוכחות שאהרוני מבסס עליהן את טענתו. (8 נקודות)
- ב. לדעת אהרוני, הסיפור בבראשית, כ' משקף שלב ביניים, שבו החלו להתפתח
 התפיסות הדתיות והמוסריות.
 הבא מפרק כ' שלוש הוכחות (בהשוואה לבראשית, י"ב, 10-20) שאהרוני מבסס עליהן
 את טענתו. (8 נקודות)

קרא דברים, כ"א, 10-14.

כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֵיבֶיךָ
 א וּנְתַנּוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בֵּינְךָ וּשְׂבִית שְׂבוּיָו: וְרֵאִית בְּשִׂבְיָהּ אִשָּׁה
 ב יִפְתֹּתָאָדָר וְחִשְׁקֶת בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָהּ אֵלֶיךָ
 ג תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחָהּ אֶת־רֵאשִׁיהָ וְעָשִׂיתָהּ אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּידָהּ
 ד אֶת־שְׂמֹלֶת שְׂבִיָּהּ מֵעֲלֶיהָ וּיֹשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָהּ אֶת־אָבִיהָ
 וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבֹא אֵלֶיהָ וּבְעִלְתָּהּ וְהִיתָה
 ה לָךְ לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָת בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ
 וּמְכַר לֹא־תִמְכְּרָנָהּ בְּכַסֶּף לֹא־תִתְעַמְרָהּ בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָה:

א. יש הטוענים שבחוק שבפסוקים 12-13 בקטע שלפניך יש צווים שמטרתם להקל את תקופת ההסתגלות של האישה השבויה למעמדה החדש. ציין שני פרטים בחוק החלים על האישה, והגבלה אחת שמוטלת על הגבר, והסבר במה הם מבססים את הטענה. בסס את דבריך על הכתוב בפסוקים 12-13. (8 נקודות)

ב. קרא גם קטע מן החוק האשורי 41:
 "כי יחפוץ איש לכסות (בצעף) אסורה, יושיב 5 או 6 מידידיו וכסה אותה על פניה ויאמר: יזו אשתי, איננה אשתי, יאסירנו תהי לו (להבא)".
 (1) ציין הבדל אחד בין החוק המקראי ובין החוק האשורי בנוגע למעמדה של האישה השבויה. (4 נקודות)
 (2) מה אפשר להסיק מההבדל בין החוק המקראי לחוק האשורי על היחס של החוק בספר דברים כלפי האישה השבויה? (4 נקודות)

קרא שופטים, י"ד, 1-4.

וַיֵּדַד שִׁמְשׁוֹן תַּמְנַתָּה וַיֵּדָא א
 אִשָּׁה בְּתַמְנַתָּה מִבָּנוֹת פְּלִשְׁתִּים: וַיַּעַל וַיֵּגַד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ ב
 וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי בְּתַמְנַתָּה מִבָּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קָחֶר
 אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה: וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הֲאִין בְּבָנוֹת אַחֲיֶיךָ
 וּבְכָל-עַמּוֹ אִשָּׁה כִּי-אַתָּה הוֹלֵךְ לִקְחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים
 הָעַרְלִים וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל-אָבִיו אוֹתָהּ קָח־לִי כִּי-הִיא יִשְׂרָה
 בְּעֵינַי: וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מַה הִיא כִּי-תֵאָנֶה הוּא־ד
 מִבְּקֵשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מוֹשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל:

א. (1) מדוע התנגדו הורי שמשון לבקשתו לשאת אישה פלשתית? בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

(2) בפסוק 4 יש הערה המסבירה מדוע לדברי הכתוב התפתה שמשון לשאת דווקא אישה פלשתית. הסבר את ההערה. (3 נקודות)

ב. קרא גם עזרא, י"י, 10-11; רות, ד', 10-13.

(1) הסבר כיצד נתפסים נישואים לנשים נכריות בעזרא, י"י, 10-11. בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

(2) יש הטוענים שבמגילת רות באה לידי ביטוי התנגדות לתפיסה שמבטא ספר עזרא בנוגע לנישואים לנשים נכריות.

בסס טענה זו על שתי ראיות מרות, ד', 10-13. (5 נקודות)

קרא בראשית, ל"ד, 1-7.

א וַתֵּצֵא דִינָה בַת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 ב לְרֵאוֹת בְּבָנוֹת הָאָרֶץ: וַיֵּרָא אֹתָהּ שָׁכֵם בֶּן־חַמּוֹר הַחִוִּי נָשִׂיא
 ג הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶהָ: וַתִּדְבַק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה
 ד בַּת־יַעֲקֹב וַיֹּאדֶבֶק אֶת־הַנְּעָר עַל־לֵב הַנְּעָר: וַיֹּאמֶר
 ה שָׁכֵם אֶל־חַמּוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיְלִידָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה:
 ו וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמֵא אֶת־דִּינָה בְּתוֹ וּבְנֵיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ
 ז בַּשָּׂדֶה וְהַחֲרָשׁ יַעֲקֹב עַד־בָּאָם: וַיֵּצֵא חַמּוֹר אֲבִי־שָׁכֵם
 ח אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעֵם
 ט וַיַּתְעֲצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲדֹּר לָהֶם מְאֹד כִּי נָבְלָה עֲשֵׂה בְיַשְׂרָאֵל
 י לְשָׁכֵם אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה:

א. קרא את שני הפירושים שלפניך לצירוף המילים "וישכב אתה ויענה" (פסוק 2).

רס"ג: "וישכב אתה ויבוא עליה".

רמב"ן: "כל ביאה באונס[ה] תקרא עינוי".

הסבר את צירוף המילים "וישכב אתה ויענה" לפי כל פירוש. מהו ההבדל העקרוני בין שני הפירושים? (8 נקודות)

ב. בקטע שלפניך מביע הכתוב יחס שלילי למעשה של שכם, עם זאת מוצגים גם צדדים חיוביים בהתנהגותו.

(1) ציין שלושה ביטויים מהקטע שלפניך, המעידים על יחס שלילי של הכתוב למעשה של שכם. (5 נקודות)

(2) ציין עניין אחד בהתנהגות של שכם המוצג באור חיובי. (3 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך